

Utvandring

Utvandring till Canada.

Underrättelser

om

Canada

efter officiella handlingar.

Till underrättelse för dem som önska utvandra.

Ur KB:s samlingar

Digitaliserad år 2013

National Library
of Sweden

KRISTIANSTAD.
Tryckt hos C. A. SCHNEIDER,
1874.

Utvandring

Utvandring till Canada.

Underrättelser

om

Canada

efter officiella handlingar.

Till underrättelse för dem som önska utvandra.

Utgifvet af Ministören för Agrikultur-Departementet
i Canada.

KRISTIANSTAD.
Tryckt hos C. A. SCHNEIDER,
1874.

Canada.

"**Dominion of Canada**" benämnas de brittiska besittningar, som äro belägna i norra delen af Nordamerika. De anslås (då man inberäknar de stora sjöarna samt Hudsonbugten) till 4,500,000 eng. kvadratmil*). Ytinnehållet af Förenta Staterna är 3,495,800 och hela Europa 3,667,000. Canada är således mer än 1 million kvadratmil större än Europa. Den stora canadiska jernbanan mellan Atlantiska Oceanen och Stilla hafvet börjar vid Halifax i provinsen Nya Skotland vid Atlantiska hafvet och kommer att gå norr om de stora sjöarna Ontario, Huron och Superior, genom den nyligen ordnade provinsen Manitoba, öfver Klippbergen till Wancouwers ö vid Stilla hafvet. Hela detta storartade jernbanföretag, som nu är under byggnad, skall fullbordas under lopper af 10 år, och blir då den längsta bana i världen, 3,650 mil lång. För närvarande är blott en fjerdedel deraf färdig, återstoden (c:a 2,700 mil) skall snart påbörjas och en half million arbetare kunna då genast erhålla anställning, mot en dagspenning af 4 a 5 rdr.

Största delen af Canada är i stånd att frambringa spannmål och gräs i öfverflöd; landet är nämligen särdeles passande för alla slags sädes- och gräs-vexter som tillhöra den tempererade zonen. Här finnes det sundaste klimat och den fruktbaraste jordmon, skogar med många värdefulla trädslag, öfverflöd af alla slags mineralier, och fiskerier hvars like ej finnes i världen.

För närvarande delas Canada i 6 provinser, som hvardera har sin lokala styrelse, samt det "nordvestliga Territorium". Dessas namn, ytinnehåll och befolkning äro:

	Qvadratmil.	Befolkning.
Nova Scotia	18,660.	387,800.
New Brunswick	27,500.	285,777.
Quebec	338,045.	1,191,576.
Ontario	121,260.	1,620,850.
Manitoba	14,340.	11,853.
British Columbia	220,000.	50,000.
Nordvestliga Territorium	2,750,000.	28,000.
	3,528,805.	3,576,656.

Den karta som medföljer denna brochur, utvisar icke den vstra ej heller den nordligaste delen af Canada, emedan utrymmet ej tillåter det i ett så litet arbete som detta.

Af kartan synes att de stora provinserna New Brunswick, Quebec och Ontario äro alla belägna långt närmare hafvet än de sta-

*) Öfverallt då här talas om mil, menas engelska mil, af hvilka $6\frac{2}{3}$ äro ungefär lika med 1 svensk.

ter i Unionen till hvilka de skandinaviska emigranterna företrädesvis rest. Här af framgår att åkerbruksprodukterna hafva ett högre värde, och äfven att klimatet är mera tempererat.

New Foundland och Prins Edwards tvenne öar i S:t Lawrencebugten, äro ännu icke införlifvade med Canada, men underhandlingar härom äro öppnade. Deras befolkoing var 1871 240,557 personer. När dessa räknas till Canadas egen befolkning, och man tager hänsyn till att befolkningen under de två förflutna åren betydligt ökats, kan man 1873 räkna befolkningen i Brittiska Amerika till omkring fyra millioner.

Regering och politiska institutioner.

Canada är hvarken republik eller monarki. Det är en förening af provinser eller kolonier, med en författning, som tillförsäkrar hvarje provins ett bestämdt, i förhållande till dess folkmängd fastställt antal representanter i det gemensamma parlament i staden Ottawa, som afgör alla frågor af allmänt intresse. Dessutom har hvarje provins en lagstiftande församling, fullkomligt oafhändig af parlamentet, der alla saker af provinsiellt intresse afgöras. Medlemmarne af denna lokala församling väljas hvart fjärde år af befolkningen i hvarje provins, hvart femte år väljas representanter i "House of Commons", det gemensamma parlamentet. Den lokala representationen i alla provinser består af två kamrar, deraf första kammaren eller öfverhuset väljes af ställets regering, i kronans namn och på lifstid. Andra kammaren i parlamentet bildas på samma sätt. Ontario utgör ett undantag, ty denna provins har föredragit enkammersystemet. Generalguvernören, som är bosatt i staden Ottawa, tillsättes af drottningen af England för en tid af 5 å 6 år och representerar den verkställande makten i Canada. Då han är tvungen att handla efter ansvariga ministrars råd, och dessa endast kunna behålla sina embeten med folkrepresentanternas samtycke, är regeringsformen i verkligheten, ehuru icke till namnet, rent demokratisk. Engelska parlamentet kan icke pålägga Canada skatter af någon som helst art, endast dess gemensamma parlament och de lokala laggifvande församlingarne, som båda äro valda af folket, kunna pålägga nya, eller upphäfva bestående skatter. England fordrar ingen militärtjänst af dess invånare, derföre finnes i Canada "volunteers" och milis, begge uteslutande bestämde till lokal tjänstgöring, och underkastade de lagar, folket sjelf genom representation bestämmer. Det förenade parlamentet består af 200 medlemmar, valde af folket och 77 af regeringen på lifstid tillsatte senatorer, sålunda fördelade på de olika provinserna:

	Senatorer.	Folkvalde.
Ontario	24.	88.
Quebec	24.	65.
Nova Scotia . .	12.	21.
New Brunswick .	12.	16.
Manitoba	2.	4.
British Columbia .	2.	6.
	77.	200.

Det inflytande denna författning haft på Canada.

Canada är nog lyckligt att kunna gifva sig lagar, bevilja skatter och använda dem till egen fördel, och står likväl under beskydd af Englands mäktiga flotta och här, samt begagnar dess diplomatiska representanters hjälp i sina handelsförbindelser med utlandet, utan att derför fordras ett enda skepp, en enda soldat eller en enda rdr till ersättning. Resultatet här af är: "låga skatter och högt välstånd". Några af nyare tidens mest storartade och dyrbara byggnadsarbeten, såsom Victoria Bryggan, S:t Lawrence och Wellands kanaler finnes i Canada. Der finnes sammanräknadt 4,000 mil i gång varande jernbanor, och nyligen har voterats 30 millioner dollars och 50 millioner acres land till fullbordande af jernbanförbindelsen genom Canada från Atlanterhavet till Stilla Oceanen, ytterligare 2,500 mil jernväg. Hvad handelsflottan (ång- och segelfartyg) angår, intager Canada redan tredje platsen bland de sjöfarande nationerna.

De sista berättelserna utvisa, att dräktigheten af	
Storbritanniens handelsflotta är .	5,627,500 tons.
De nordamerikanska fristaternas	1,579,694 "
Canadas	1,029,764 "
Frankrikes	985,235 "
Sveriges och Norges	760,028 "
Italiens	700,000 "

Inkomster och utgifter.

Som ofvan är anfördt, afgör enhvar af Canadas provinser sina lokala angelägenheter, såsom skol- och rättsväsendet, brukandet af offentlig jord, skogar och minor, vägar, broar och offentliga arbeten af rent provinsiell beskaffenhet. De lokala regeringarne anskaffa penningar och använda dem till alla dylika utgifter utan generalguvernementets inblandning. Detta sednare styrer endast saker af gemensamt eller nationellt intresse, såsom jernbanor och kanaler, som röra flera än en provins, ärenden rörande handel och skeppsfart, fiskerier, strafflagar o. s. v. Penningar till omkostnaderna här för erhållas hufvudsakligen genom tullinkomsten, som under det finansår som slutade den 30 Juni 1871 uppgingo till 19,054,238 dollars under det utgifterna för samma år endast voro 15,690,256 dollars; alltså var öfverskottet 3,403,982 dollars. Canadas statsskuld 1870 var 78,209,742 dollars och är tillkommen för utförandet af offentliga arbeten som skola blifva af allt större nytta för landet, ju mera befolkningen tilltager, under det omkostnaderna fördelade på de enskilda individerna skola förminskas.

Statsskuldens storlek är för närvarande pr person 21 dollars 86 cents, årliga räntan derå 1 doll. 21 cents, hvilket bör anses för mycket litet i jemförelse med Storbrittanien, Förenta Staterna och många andra länder.

In- och utförsel.

De sista tillgängliga berättelserna äro från det finansår, som slutade den 30 Juni 1870, och visa en hastig tillväxt i landets

handel, sedan provinserna förenades under en ny konstitution 1867.

Värdet af varuinförseln under 1871 var 96,092,971 dollars och värdet af utförseln 74,173,618 dollars, den sammanräknade summan häraf, 170,266,589 dollars är alltså värdet af statens handel med länder utanför dess gränser.

Summan af tullafgift var 11,843,665 dollars, hvilken visar en tillväxt af 2,380,715 dollars emot föregående år.

Den största verkliga tillväxten af införseln under finansåret var från Storbrittanien, emedan värdet af engelska varor anmälde till förtullning, steg från 38,595,433 dollars under 1869—70 till 49,168,170 dollars under 1870—71, alltså en tillökning af 27 pct. Värdet af förtullade varor införde från Förenta Staterna var 29,022,387 dollars, en tillväxt af något öfver 17 pct jemfördt med föregående år.

Värdet af utförseln till Storbrittanien 1870—71 var 24,173,224 dollars och till Förenta Staterna 30,975,641 doll., en tillväxt af nära 2 millioner dollars i utförseln till Förenta Staterna.

Detta är det mest slående bevis på, att trots tullgränsens upprättande mellan Canada och Förenta Staterna 1865, behöfva dock dessa stater i tilltagande mängd Canadas produkter.

Följande berättelse utvisar de viktigaste posterna i utförseln från staten, under de två sista finansåren.

	1869—70.	1870—71.
Produkter från bergverken	2,487,038 doll.	3,221,461 doll.
Dito fiskerier	3,608,559 "	3,994,275 "
Dito skogar	20,940,434 "	22,352,231 "
Dito af djur	12,138,161 "	12,582,925 "
Dito af åkerbruk	13,676,619 "	2,201,331 "
Fabrikstillverkningar	2,133,659 "	2,201,331 "

Den stora tillväxten i Canadas handel visar sig ännu mera slående då man noterar den under en följd af år.

Först anmärkes, att i följande berättelse är New Brunswicks och Nova Scotias handel fogad till Canadas så som det var före föreningen inom de två sista åren.

År	Handelns totalvärde.
1860	68,955,093 doll.
1861	76,119,843 "
1862	79,398,067 "
1863	81,458,335 "
1864 (från 1 Jan. till 30 Juni)	34,586,054 "
1864—65	80,644,942 "
1865—66	96,479,738 "
1866—67	94,791,860 "
1867—68	119,797,879 "
1868—69	130,889,946 "

Om vi tillfoga de två sista finansåren, skola vi finna samma hastiga tillväxt:

1869—70	148,387,820 doll.
1870—71	170,266,589 "

Postväsendet.

År 1870 var antalet af postkontor i Canada 3,820. Längden af post 20,430 mil, den af posterna under årets lopp tillryggalagde vägens längd 11,665,726 mil och antalet med posten befordrade bref, 24,500,000. Enhvar stad ligger inom postkontorens område, och bref befordras till en taxa af 3 cents i frimärken.

Tidningar, afsända från åtskilliga redaktioner, befordras med posten mot en betalning af $\frac{1}{2}$ cents pr exemplar.

Telegrafer.

Canadas telegrafsystem sträcker sig till hvarje stad af någon betydelse, och depescher befordras till ett bestämdt pris af 25 cents pr 10 ord. Telegrafan begagnas allmänt af befolkningen och står i förbindelse med telegrafstationerna å alla delar af jordklotet.

Skolväsendet.

Det skulle öfverskrida gränserna för denna skrift att gifva statistiska data om ungdomens undervisning men i allmänhet kan man säga att skolsystemet är fullkomligt ändamålsenligt. I hvarje del af landet kunna äfven de fattigaste familjers barn besöka friskolor i hvilka gifves en utmärkt god undervisning, och skolorna blifva i allmänhet flitigt begagnade. Att inkomma i högre undervisningsanstalter och kollegier är lätt, och tillfälle dertill öppet för alla. Hela befolkningens undervisning är verkligen nästan öfverallt i Canada långt mera allmän än i Storbrittanien.

Oupptaget land.

Huruledes emigranten erhåller jord.

Som förut är omtaladt står det ouppbrutna landet i hvarje särskildt provins (med undantag af Manitoba) under den lokala styrelsens kontroll, men den emigrant som vill nedsätta sig der, kan erhålla från 100 till 200 acres jord i hvilken provins som helst ettdera fullkomligt fritt eller till ett nästan nominelt pris. Dock fordras nästan alltid att emigranten verkligen skall bo på det åt honom upplåtna landet, bygga ett hus der samt bruka och inhägnat åtminstone några tunland deraf.

Men oupptaget land i provinsen Manitoba och i det nordvestliga Territoriet som, sjöarne inberäknade, anslås till 2,764,340 kvadrattmil under det de öfriga provinsernas yttnehall endast är 764,765 kvadrattmil, står under den gemensamma regeringens kontroll och uppmätes samt säljes eller gifves som "homesteads" till emigranter på följande sätt:

Först delas territoriet i kvadrater om 12 mil från norr till söder, och från öster till vester, dessa kvadrater som i hvarje hörn

märkas med en gränspåle af jern indelas åter eftersom begäret efter jord är i 4 "townships" på 36 kvadratmil hvardera, hvart och ett af dessa åter delas i 36 "sections" på 1 kvadratmil eller 640 acres, och hvarje "section" delas i 4 lika stora delar om 160 acres. Jorden (med undantag af de delar som äro afsedda för skolor eller till skog) kan af enhvar nybyggare erhållas på det vilkor att han verkligen personligen brukar den eller också köper den till ett pris af en dollars pr acre. Personer som hafva nedsatt sig på ett ställe hafva förköpsrätt till denna jord.

"Free-Grants" (gåfvobref). Enhvar person öfver 21 år kan hänvända sig till "landagenten" för att erhålla $\frac{1}{4}$ "section", alltså 160 acres eller ett mindre stycke land som "homestead". Genom att ständigt bo der i 3 år, är han berättigad till att erhålla en "crown deed" (fastebref), hvarigenom jorden blir hans personliga egendom, utan någon betalning, undantagande 10 dollars som i arvode betales till landkontorets embetsman.

Regeringens agenter för invandringen äro skyldiga att fritt tillhandagå emigranten med upplysning rörande sättet att erhålla land.

Innan fastebref utlemnas till nybyggaren måste han bevisa att han är brittisk undersåte ettdera genom födelse eller som naturaliserad. Tre års vistelse i Canada samt afläggande af trohetsed äro enda villkoren för naturalisering.

Således bör emigranten genast då han utser sig land till ett fritt hem, aflägga trohetsed till Canadiska regeringen, han blir då berättigad till full medborgarerrätt efter tre års förlopp eller vid samma tid som han är berättigad till fastebref på sitt land.

Här behöfver väl ej nämnas att orsaken hvarför regeringen ej genast gifver fastebref på landet, utan först efter det varit bebott i 3 år, är den, att ändamålet med att skänka land är att få landet bebyggt, och det skulle regeringen ej hafva någon garanti för om den ej gjorde bebyggande af landet till ett vilkor före gåfvobrefvets aflåtande.

Personer som ej vilja begagna denna method att erhålla jord, kunna äfven för penningar köpa land af regeringen till ett pris af 1 dollar pr acre.

Jordmån, klimat och produkter i Canadas provinser och territorium.

Då det land som nu kallas Canadas, sträcker sig öfver 86 längdgrader samt några och trettio breddgrader, det vill säga från Eriesjön under 42° n. b. till Ishafvet nära vid polen, kan man säga att det innehåller den mest olikartade jordmån, erbjuder nästen hvarje slags klimat och frambringar likväl i öfverflöd den tempererade zonen produkter af djur och växtriket, men då hvarje provins har sin särskilda karakter, tillkommen genom egendomligheter hos jordmån, klimat eller naturprodukter, eller från befolkningens industriella sträfvan, är det nödvändigt att till underrättelse för möjliga emigranter i korthet beskrifva hvar och en särskildt.

Vi vilja börja med den östligaste provinsen.

Nova Scotia.

Denna provins innehåller en areal af inemot 10 millioner acres, liggande mellan 43 och 46° n. b. samt 61 och 67° v. l. Omkring hälften af denna yta anses väl passande för uppbrukning en större del är till och med af utmärkt god beskaffenhet. Längs sjökusten är landet stenigt och ofruktbart, framvisande för åskådarens ögon endast nakna klippor af granit och andra hårda stenarter, och måste således väcka en idé om hopplös ödslighet och ofruktbarhet, men om man blott vill intränga några få mil i landet, skall man blifva öfverraskad af förändringen, man får der se vackra småstäder, väl brukad jord och alla tecken till öfverflöd.

Längs kusten hvimlar hafvet af åtskilliga sorter fisk, såväl i Fundy Bay som i Lawrence Golf och Gut of Canso. De viktigaste fiskarterna äro stockfisk, kuller, brax, makrill och sill, de fångas i stor mängd af invånarne såväl till eget bruk som till utförsel.

Äfven floderna som genomströmma landet hvimla af foreller och understundom fångas äfven lax af förträfflig kvalitet.

Klimatet i Nova Scotia är både sundt och behagligt hvilket invånarnes kraftiga utseende, starka kroppsbyggnad och stora familjer nog samt bevisar. Att det är passande för åkerbruk kan man se af den rikliga skörden af sädesarter, som äro alldeles de samma som finnas i Sverige och Danmark, samt dessutom mais. Intet land i världen frambringar bättre potäter, turnips och rofvor, stora massor här af såväl som af kött och andra landbruksprodukter utföras årligen till Förenta Staterna. Vintren är ungefär densamma som i medlersta Sverige. Dimman är stark om sommaren längs ständerna af Fundy Bay, men endast ett kort stycke inåt landet upphör den, emedan sommaren der är mycket varmare än vid kusten. Febrar, isynnerhet frossfeber, denna de sydvestliga staternas förbannelse äro okända här och det finnes ingen sjukdom hvarken endemisk eller epidemisk som kan sägas höra till Nova Scotia.

Det är i besittning af alla villkor för rikedom och framtida storhet. Jern och kol af bästa kvalitet finnes nära vid hvarandra. Kalksten, marmor, gips och sandsten, utom vidsträckta guldager gifva förträffligt tillfälle att använda såväl kapital som arbete.

Produktion af kol och guld år 1870. Årsberättelsen från "Chief commissioner of mines" för 1870 visar att Nova Scotia har producerat 625,769 tons kol. Denna industri har nyligen fått stor framgång emedan införseltullen på kol i Förenta Staterna blifvit nedsatt, och priset på kol betydligt höjts i England. Nova Scotia kan med lätthet fördubbla sin utförsel af kol, då några af de största kollagren finnas der. Ett bland dessa är af mera än 30 fots mäktighet och kolen af utmärkt kvalitet.

Samma berättelse utvisar att guldminorna hafva producerat 19,866 unz till ett värde af 18 dollars 50 cents pr unz. Enhvar arbetare i guldminorna har under nämnde år i medeltal haft en inkomst af c. 660 dollars.

New-Brunswick.

Klimatet i New-Brunswick är utomordentligt sundt och lämpligt för åkerbruk: häri öfverensstämma alla berättelser. Professor Johnson, en välbekant författare, omtalar att i medeltal är skörden pr acre större i New-Brunswick än i staten New York eller Ohio.

För 4 pd st. (70 Rdr) kan nybyggaren förvärfva sig 100 acres jord med vilkor att han skall taga dem i besittning och börja odla dem. Dessa 4 pd st. användes till anläggande af vägar oah broar i grannskapet, eller ock kan han istället för att betala det anförda priset, personligen utföra vägarbete till ett belopp af 2 pd st. i 3 år, hvilket betraktas som tillfyllestgörande. Han skall bygga ett hus af icke mindre dimensioner än 16 à 20 fot, bo i detsamma, rödja och uppbruka 10 acres deraf inom 3 år. När dessa vilkor äro uppfyllda, utlemnas fastebref på egendomen för honom och hans arfvingar. Vidare finnes den bestämmelse att om nybyggarens medel äro otillräckliga kan han, utan att förlora sin rätt till egendomen, tidtals lemna densamma, för att genom arbete annorstädes förvärfva medel till sltt och sin familjs underhåll. Den jord som för närvarande är tagen i besittning i New Brunswick belöper sig till 7,534,497 acres och den som ännu kan erhållas till 9,762,363 acres.

Anläggandet af jernbanor har redan i hög grad bidragit till utvecklingen af New Brunswicks industri, och man tror att invandringen till denna provins i framtiden skall blifva betydligt större än förut. Enhvar fattig man som vill arbeta skall det säkert gå väl i New Brunswick.

Största delen af provinsen har riklig timmerskog och dennas nedhuggning är en af de viktigaste inkomstkällorna för ett betydligt antal arbetare isynnerhet vintertiden. Stora massor timmer användas tfl skeppsbyggeri som här bedrifves i stor skala och detta åter gifver anledning till en betydlig handel på Westindien.

I provinsen finnes vidsträckta minor som dock hitintills ej hafva varit synnerligt bearbetade.

Fiskerierna äro mycket inbringande, och kunna räknas till de bästa i verlden.

New Brunswick erbjuder stora fördelar för utvandrare från Skandinavien, af hvilka redan en koloni under kapten Hellers ledning har bildat sig vid St. John floden.

New Brunswicks regering har reserverat en landsträcka för dem; hvaraf jord kan erhållas på så billiga vilkor, att det måste lyckas enhvar arbetsam man att förvärfva sig en landtegendom. Den landsträcka som är förbehållen utvandrare från Skandinavien kallas Hellerup. De familjer som redan hafva nedsatt sig der äro utomordentligt belåtna med deras nya hem. På andra sidan af floden i staten Maine är likaledes bildad en svensk koloni, men man påstår att jordmänen på New Brunswicks sidan är betydligt bättre.

Provinsen Quebec

sträcker sig i öster 950 mil från Belle-Isleplatsen i St. Lawrencebugten midt emot New Foundlands westkust, i vester till floden Ot-

tawa. Mot söder begränsas den af New Brunswick och Förenta Staterna, i norr af Labrador och Ruperts land. Dess ytinnehåll är omkring 2 millioner acres, hvaraf ungefär en fjerdedel är uppodladt, häraf kunna 6,000,000 acres uppmätte och afdelade i lotter, erhållas hos regeringen för priser, vexlande mellan 1,25 och 2,50 pr acre, samt betales i 5 årliga terminer. Köparen är skyldig att taga sin lott i besittning senast 6 månader efter köpets afslutande, att bo der minst 2 år, att bygga ett boningshus af icke mindre än 20 fots längd och 16 fots bredd, samt under loppet af 10 år rödja 10 acres för hvar hundrade han har köpt. Fastebrefvet utlemnas fritt.

Friland. 84,050 acres, belägne vid 8 olika kolonisationsplatser gifna af regeringen i lotter på 100 acres till hvarje person öfver 18 års ålder, då han hänvänder sig till någon af styrelsens landagenter, och om han inom 4 år har uppbrutit 12 acres och byggt ett hus, får han fritt fastebref derpå.

De delar af Quebec som bäst egnar sig för nybyggare äro Dalene Sazenay, St. Maurice och Ottnwa, Eastern Township, Lower, St. Lawrence och Gaspé.

På det nybyggaren må kunna bruka sin jord har Quebec antagit en lag, enligt hvilken de nödvändigaste inventarierna icke kan tagas i mät för skuld under de första tio åren efter det han bosatt sig der.

Klimat, jordmån etc. Jordmänen i denna provins är utomordentlig fruktbar. De vanligaste sädesslag, samt gräs och frukter trifvas förträffligt. Vintern är kall, men luften är torr och klar så att kölden kännes icke så mycket. Sommaren är ungefär som i Frankrike alltså något varmare än här, men icke omåttligt het. Man kan således säga att klimatet är utomordentligt friskt och behagligt.

Den gamla historiskt bekanta staden Quebec med 59,699 invånare är provinsialregeringens säte och den viktigaste utskeppningshamn i hela Canada hvaremot Montreal med 107,225 invånare är den viktigaste handelsplatsen för införseln.

Provinsen Ontario.

Detta sköna land sträcker sig från Ottavafloden i öster, norr om sjön Superior, till dennas vestliga bredd i vester, samt från gränslinien mot Förenta Staterna, som är dragen genom de stora sjöarna Ontario, Erie, Huron och Superior, i söder till Rupertsland vid Hudsonvikens kust i norr.

Dess areal är 80 millioner acres, hvaraf största delen är passande för åkerbruk. 22,200,000 acres äro redan sålde, och regeringen har nu 25,000,000 acres uppmätte och utlagde i lotter för nybyggare. Det synes således att något öfver en fjerdedel af jorden redan är under odling och nära hälften af den återstående delen är redo att tagas i betittning af de förste som vilja ingå på de vilkor hvarpå den säljes åt nybyggare.

I många hänseenden kan Ontario kallas Canadas viktigaste provins. Dess vidsträckta yta af godt och fruktbart land, dess behagliga klimat, dess rika och olikartade produkter, dess talrika och

välmående befolkning, antalet af dess färdiga eller projekterade jernvägar och andra offentliga byggnadsarbeten, dess årliga inkomster som af den lokala regeringen användes till allmänt bästa (de uppgingo under 1872 till icke mindre än 2,000,000 doll. utom ett öfverskott i skattkammaren från föregående åren af 3,000,000 doll.) gifva denna provins en framstående plats i konfederationen. Vintern är mildare och kortare samt sommaren längre än i något af de närgränsande landen i öster eller vester. Hufvudstaden Toronto ligger sydligare än Paris, och flere andra städer vid Eriesjöns norra kust ligga under samma breddgrad som Rom.

Följande meddelanden äro hemtade från Ontario-regeringens officiella underrättelser:

Jordmånen är olika i olika trakter men största delen egnar sig förträffligt för åkerbruk. Afsättningen af produkterna underlättas i hög grad genom segelfarten på de stora sjöarna och jernbanorna som i alla riktningar genomkorsa landet. Hvad mineralier angår, har jorden öfverflöd af jern, koppar, bly, silfver, marmor, petroleum, salt etc. endast kol finnes icke. Dess vidsträckta furuskogar äro för väl bekanta att behöfva prisas, i dem finnes öfverflöd af vildt likasom de stora sjöarna äro mycket fiskrika. Ontario är dock väsendtligen hänvisad till åkerbruket, derför behöfver landet arbetare till att rödja skogarna, bruka jorden för att erhålla de nödvändigaste hushållsartiklarne samt bygga vägar och jernbanor för att underlätta förbindelsen mellan landets olika delar.

Jordbrukare som äga små kapitaler kunna lätt få köpa eller arrendera vinstgifvande egendomar om 100 å 200 acres mer eller mindre uppodlade. Sådane egendomar kunna med der befintliga byggnade köpas för 72 å 180 rdr pr acre, priset å skogbevuxet land varierar mellan 1,67 och 36 rdr pr acre efter dess läge och godhet. Köpesumman kan nästan alltid betalas i årliga afdrag.

Män, hvilka börja som arbetare, utan annat kapital än deras starka armar och goda vilja, förblifva sällan länge i denna ställning. Efter en längre eller kortare tid blifva de sjelfva arbetsgifvare och det är just vissheten att genom framgångar af sitt arbete kunna höja sig till oberoende och välmåga som lifvar den fattige arbetarens hopp, och drifver honom att arbeta.

Personer som från ett gammalt civiliseradt land komma till Ontario skola här befinna sig omgifne af samma bekvämligheter de lemnat. Skolundervisningen för barn är billig och lätt tillgänglig.

Fri landbevillning erhålles af provincialregeringen som har uppmätt och indelat inemot 3,000,000 acres land. Nybyggare kunna utan hänsyn till kön häraf utvälja sig ett stycke jord till framtida hem. Hvarje familjefader kan fritt erhålla **200 acres**, och enhvar person öfver 18 års ålder har rätt till 100 acres, så att en familj med många barn om 18 år eller deröfver, kan erhålla en stor landsträcka, och om några få år, då landet är uppodlat, i förening blifva egare af en värdefull egendom. Villkoren för fri landbevillning äro: 1) Att efter 10 års förlopp hafva 15 acres af hvart hundra, uppräddade samt under plog, minst 2 acres deraf skola varit brukade hvarje år under de sista 5 åren; 2) att bygga ett boningshus af de minsta angifna dimensioner; 3) att bo på egendomen åtminstone 6 månader hvarje år.

Fritt hus. I Finanslagen för 1871 blef en summa af 20,000 doll. ställd till åkerbruksministerns förfogande, på det han skulle låta rödja några (ej öfver fem) acres jord, samt bygga ett litet hus, på hvarje jordlott om 100 acres, i ett af de nya townships vid Huronsjön innan dessa tagas i besittning af nybyggaren. Omkostnaderna för denna förbättring (som ej får öfverstiga 200 doll.) skall återbetalas till regeringen innan nybyggaren kan få fastebref. Man säger att detta förslag har visat sig vara så praktiskt att det skall utvidgas till andra townships. Den första och största svårighet den fattige nybyggaren har att öfvervinna i skogsbygden är att bygga sitt hus och rödja så mycket land att han vid nästa års höst kan erhålla säd till familjens underhåll. Genom att förut göra detta för honom hoppas regeringen jemna vägen för nybyggaren, och göra det lättare så att äfven den fattigaste man kan nedsätta sig der. Han behöfver icke återbetala utgifterna för denna förbättring förrän han uppodlat så mycket land att han genom försäljningen af säd och kreatur är i stånd dertill.

Minor och mineralier i Ontario öfverträffas hvarken i rikedom eller mångfald af något annat land. Jern finnes i stor mängd på kort afstånd från sjön Ontario i landet mellan Georgian Bay och Ottawafloren. I samma trakt finnes äfven koppar, bly, antimon, arsenik, mangan, tungspat, kalkspat, gips, marmor, som af kända sättet lika högt som den från Carrara eller Wermont, och kalksten i stor mängd helt nära jordytan. Guld är funnet i samma trakt, men ej i så stor mängd att det lönar sig att bearbeta minorna. Vid Huronsjöns nordostliga kant ligger Bruces berömda kopparminor, hvarifrån årligen utföres erts och metall till ett värde af 250,000 doll. Silfver finnes vid stränderna af sjön Superior, nemligen i nejden af Thunderbay. På silfverön, en liten ö i denna bugt, finnes en af de rikaste silfverådror som någonsin funnits, och på fastlandet finnes flera andra nära nog lika rika. Den har levererat erts till ett värde af 2,000,000 doll. och det är endast 3 år sedan minan öppnades. Petroleum finnes i allt utseende outtömliga kvantiteter i provinsens vestra del. Nyligen har man vid Goderich i närheten af Huronsjön funnit en af de bästa saltkällor i Amerika; den lemnar salt af bästa kvalitet i så stor mängd, att hela befolkningen i Canada kan förses dermed, och likväl stora kvantiteter utföres till Förenta Staterna.

Manitoba

bildades genom en parlamentsakt år 1870, af den del af nordvestliga territoriet, som ligger mellan 96 och 99° vestlig längd (från Greenwich), 50° nordlig bredd och Förenta Staterna. Dess befolkning beräknades 1871 till 11,953.

Provinsen innehåller 9,008,640 acres, delat i 360 townships hvardera 43,040 acres, af de återstående 1,400,000 acres kunna bildas ännu 60 sådana. Man finner således att i Manitoba finnes tillräckligt land att disponera öfver. Alla berättelser från denna provins omtala jorden såsom mycket fruktbar. År 1870 afhörde senaten i Canada ett antal personer som alla voro personligen bekanta

med nordvestliga territoriet och här följer en af de viktigaste och utförligaste af deras berättelser.

John James Setter, skollärare och landtbrukare från Portage La Prairie, är född vid Red River och har lefvat der hela tiden, med undantag af de 3 åren 1856—58, som han tillbragte i staten Minnesota. Han har berest territoriet 110 mil i vestlig riktning till Assiniboine. Emellan denna flod och gränsen är landet omvexlande skog och prairier, skogarne finnas alltid i närheten af floder. De bestå till största delen af ek, ask, alm och poppel, men der finnas äfven fur och ceder. Matjordens djup är olika: vid Red River är den omkring 1 fot, vid Assiniboine, i närheten af Portage 3 fot och på ett annat ställe i närheten 6 fot djup. Underlaget är vid sistnämnde ställe mergel, vid Red River blålera. Gräset på berättarens egendom är det vanliga prairiegräset, som på enstaka ställen växer så högt att man kan sammanbinda topparne deraf öfver ryggen på en häst, men i allmänhet är det icke så långt. Hans hvetes har vanligtvis en vikt af 64 N pr bushel, men ofta har det vägt ända till 68 N . Hafre, ärter, potäter och rofvor odlar han likaledes. Mais trifves väl och kunde allmänt odlas men befolkningen bryr sig ej derom. Allmänna såningstiden är från medio af april till medio af maj, och skördetiden inträffar i augusti, potatissjukan samt crand eller rost på hveten äro här okända. Jordmänen i skogarne synes vara fruktbarare än prairierna. Indianerna hafva upptäckt kol i närheten af Portage och skära det ut af flodbrädden. Kölden inträder i september men är aldrig så stark att gräset vissnar, en art deraf håller sig grön hela vintern. Hornboskapen måste under denna tid hållas i stall, men hästarne kunna gå ute. Ett år då han köpt en ny jordlott och hade knappt stallrum, måste han låta en del af kreaturen gå ute, och lagade endast att de voro i lä för vinden, dessa voro de fetaste. Snön ligger i allmänhet $1\frac{1}{2}$ fot hög men stundom yrar den samman i drifvor. Vinterluften är torr och snöstormar finnas icke. Någon gång sjunker temperaturen till 28 à 29° kallt Reaumur, men detta är sällsynt. Några af hans grannar hafva de sista 10 åren haft 30 à 40 hästar gående på gräsbete vintern igenom. Trots kölden kunna de vistas i fria luften och dimma finnas aldrig, snön börjar att falla i medio eller i slutet af november. Vintren är jemn och våren börjar i slutet af mars eller först i april. Vägarne äro passabla för vagnar och öfver alla småfloder finnas broar. Från hans hem till Fort Harry är vägen god och prairiegräset ej öfver en fot högt. De flesta inbyggarna äro från England och Skottland. Der finnas en mängd kaniner och de viktigaste foglarne äro änder, gäss, svanor, tranor, sneppor, prairiehöns och dufvor. Värmen kan vid midsommartiden nå + 31° R. och börjar i medio af maj. Nätterna äro vid denna tid kalla. Hafre trifves godt, likaså potäter, rofvor och turnips. Af fisk finnes hvitfisk, samt stör af betydlig storlek, catfisk, brax, gäddor och guldögon. Han säger: "Det är det bästa land jag någonsin har sett". Det enda som är mindre bra, är att det ligger så långt ifrån hafvet.

Många andra personer, några födde derstädes andra nybyggare som gått från Ontario till Manitoba, bevitnade detsamma. Mellan Ontario och brittisk Columbia finnas minst 100 millioner acres land,

likaså fruktbara och passande för odling som Manitoba. Nästan hela detta ofantliga land är ännu obebodt. Emigranter från Europa kunna således finna att der finnes plats i öfverflöd för alla som under de nästa 20 åren vilja nedsätta sig der.

Den canadiska Pacificjernbanan, som skall anläggas midt igenom denna fruktbara slätt, lemnar genast sysselsättning åt några tusen arbetare, hvilka då detta arbete är fullbordadt, kunna bruka jorden i närheten af banan. Man väntar att jernbankompaniet i förbindelse med regeringen skall befordra arbetare från Quebec på billiga vilkor, som då de blifva fastställda, närmare skola offentliggöras.

Brittish Columbia

är den sista provins som är upptagen i den canadiska konfederationen och avslutar den sträcka provinser som går tvärt öfver fastlandet. Den innefattar äfven Van Couvers ö i stilla hafvet. Unionen avslutades 1871 och ett af villkoren för densamma var att Pacificbanan skulle vara förfärdigad inom 10 år efter denna dato, under hvilken tid Dominiet beviljade provinsen ett årligt penningetillskott af 100,000 doll. för att bygga den del af jernvägen som går öfver dess territorium.

Brittish Columbia har en kuststräcka af omkring 500 mil längs stilla hafvet och dess hela yttnehall är ungefär 220,000 qvadratmil. Dess läge är lyckligt ej allenast för handeln på vestliga delen af Nordamerika utan äfven för handeln på China, Japan och andra land vid stilla hafvets vestliga kuster.

Längs hela denna kuststräcka finnes en mängd småöar, som bilda hamnar, sund och kanaler, hvilka alla i likhet med floderna som hafva sitt utlopp deri, hafva goda fiskerier, men dessa äro med undantagande af hvalfiskfångst mer eller mindre utvecklade och måste såsom en stor källa till rikedom snart uppfordra menniskor till verksamhet. Skogarne i provinsen sträcka sig längs kusten och följa efter floderna upp i landet. De hafva en ofantlig utsträckning och frambringa värdefullt timmer. Närheten af segelbart farvatten underlättar utförseln.

I provinsen göres skillnad på uppmätt och icke uppmätt jord. Den sista kan uppbrukas med förbehåll af förköpsrätt, den första väljas genom auktion eller under hand till ett pris af 1 doll. pr acre. Ingen kan begagna sin förköpsrätt mera än en gång. Så snart regeringens landmättningskommission uppnår en plats, hvarpå är förvärfvad förköpsrätt, kan innehavaren, om han visat ständig flit och bevisligen förbättrat egendomen, köpa densamma till ett pris, som ej får öfverstiga 1 doll. pr acre, och som kan betalas i 4 årliga afdrag.

Brittish Columbia har vidsträckta lager af såväl bituminösa kolarter som Anthracit, hvilket sista nyligen är upptäckt på Queen Charlottes ö och infördt till San Fransisco der det uppgick till 17 doll. pr ton. Denna stad erhåller hufvudsakligen kol från Columbia. Men oafsedt utförseln till denna plats, kan man dock icke skatta kollagren högt nog, emedan de icke allenast ligga vid Paci-

ficbanans ena ändpunkt, hvarigenom transporten inåt landet i öster är underlättad, samt jernbanan själf förbrukar stora quantiteter, utan äfven kusten erbjuder förträffliga utskeppningsplatser.

Utförseln af furuträd samt hudar är mycket anseelig; den uppgick år 1869 till 264,000 doll.

Denna provins är äfven rik på mineralier. Mr Trutch, den nuvarande guvernören, säger:

Jag vet knappast någon mineral som icke finnes i vårt land.

Utförseln af guld uppgick 1867 till 1½ mill. doll. och dessutom hafva vi silfver, jern, koppar, bly och många andra mindre väsendtliga. Äfven byggmaterialier, såsom kalk, marmor, sandsten, skiffer och cement hafva vi öfverflöd af etc.

Guldlagera vid Onimia som upptäcktes 1870 hafva under innevarande år ditdragit en betydlig mängd (cirka 1,500) menniskor. De flesta äro guldgräfvare och lefva spridda öfver en stor yta. En del guld är funnet, men året har på grund af högt vatten varit ogynnsamt.

En person som förstår att bedömma jord till åkerbruk anmärker: "Sannt är att landet genomkorsas af bergskedjor, men är derföre icke bergfullt. Vi hafva en stor areal värdefullt land, höjdplatåerna och de mellan bergskedjorna liggande dalarne egna sig väl för åkerbruk och boskapsskötsel, samt kunna underhålla en stor befolkning. Om än vårt land strängt taget icke är åkerbrukande, så är dock ¼ eller ⅜ af provinsen passande dertill, mycket är redan uppodladt, och har gifvit rik skörd af säd, hö och rotfrukter.

Vidare må man betänka att åkerbruksprodukter i ett land, som Brittish Columbia, uppnå ett högt pris då guldlager finnas i närheten, så att jordbruk i detta land otvifvelaktigt kan drifvas med fördel.

Klimatet är efter allas mening utmärkt och ända från det fuktiga klimatet på Van Couvers ö och längs kusten, till det mera torra på inlandets högslätter och bergstrakternas kalla, klara himmel är det öfverallt sundt och helsosamt för nybyggaren.

I besittning af så många fördelar skall Brittish Columbia utan tvifvel i en icke aflägsen framtid blifva ett hem för en talrik och välmående befolkning. Invånarnes nuvarande antal är icke noga känt, men upptages till c. 50,000, oaktadt mångfaldiga omständigheter hafva bidragit till att hålla denna provins tillbaka. Dess förbindelse med andra länder har varit besvärlig och dess ställning som kronkoloni var icke gynnsam för invandringen, men nu är allt detta förändradt. Den deltagar nu i Canadas fria författning och de nu föreslagna förbindelselinier till lands och sjös, skall höja det till en i kommersiellt hänseende mycket hög ståndpunkt, och sannolikt skall en af världens största städer uppstå vid stilla hafvets kust innanför dess gränser.

Canada förr och nu.

Innan provinserne år 1867 förenades, var Canada blott ett litet land emot hvad det nu är. Det bestod endast af de två provinserna Ontario och Quebec som tillsammans utgjorde 498,305 kvadratmil,

och sträckte sig från St. Lawrenceviken emot vester till 90:de längdgraden. Men då de andre provinserna, samt den stora landsträckan mellan Hudsonviken och Brittish Columbia, förenades dermed, blef dess yta 17 gånger större, så att Canada nu är det största land i världen. Det upptager minst 4½ millioner kvadratmil af jordens yta. Dess befolkning uppgick före föreningen till omkring 2,000,000, nu är den fördubblad. Det var endast helt obetydligt känt i Europa, med undantag af engelsmännen, och till och med dessa ansågo det såsom en för England icke fördelaktig eller inbringande koloni, hvars förnämsta karakteristik var dess ryska vinter samt dess gran- och furutimmer. Den enda stad, som var känd i Skandinavien, var Quebec, som nordligaste sjöhamn. Det enda man visste om invandringen var att ett litet norrskt nybygge som för många år sedan anlades vid Gaspé i St. Lawrence-bugten, östra Canadas nordligaste och på den tiden nästan otillgängligaste trakt slagit illa ut.

Denna lilla kolonis öde omtalades af agenterna för de i land spekulerande sällskapen i Förenta Staterna som sökte öfvertala utvandrare att nedsätta sig på deras områden. Hvem som rådde dessa narrar att nedsätta sig i fjerran nordost då millioner acres bättre jord i det milda och fruktbara sydvest voro tillgängliga för dem, vet man inte, men hvem han än var så voro de stora dårar som följde hans råd. Det var som skulle en landtman som hade fritt val att nedsätta sig hvar han ville i Skandinavien, välja att gå till Hammerfest eller Nordcap istället för att söka fruktbar jord och mildt klimat i sådana trakter som Seland och Skåne.

Men Canada 1873 är icke detsamma som för tjugo eller ens för 10 år tillbaka. I de fruktbara provinser som under de sednare åren blifvit införlifvade med Canada, ligger det icke efter något land i naturliga resurser, framåtskridande och utveckling.

Oaktadt de stora bemödanden som gjorts i Förenta Staterna för att draga den europeiska emigrationen dit, då under samma tid nästan inga ansträngningar gjorts i Canada i emigrationens intresse, så har dock folktillökningen i Canada tilltagit i större proportion än i Förenta Staterna. Skogshandteringen, fiskerierna och sjöfarten idkas med den aldri största energi och framgång.

Landet har en enkel, god styrelse, säkerheten till lif och egendom är större än i något annat land i världen. Skatterna äro låga, klimatet är utomordentligt helsosamt, och med en fri religionsutöfning, goda folkskolor, ingen annan armée än en frivillig skarpskyttecorps, en god ekonomisk förvaltning äro det canadiska folket lyckliga och välmående.

Den svåra penningkris som för närvarande råder i Förenta Staterna, och hvilken förorsakat en mängd fabrikers afstannande och tillfölje deraf stor arbetsbrist och många svårigheter, har ej haft någon inverkan på den goda ekonomiska ställningen i Canada.

Landet är stort nog och rikt nog att nära en folkmängd af 100 millioner menniskor, och då blott 4 millioner finnas der för närvarande, framgår att den i många år vill blifva ett vänligt fält för den europeiske invandraren, och för att uppmuntra denna invandring skänkes land och penningar. Alla redliga menniskor, af båda kö-

nen som genom arbete vilja taga sig fram i verlden bjudas af den canadiska regeringen, och det canadiska folket välkomna.

Hvilka personer som tillrådas att utvandra.

De klasser, som böra invandra till Canada, äro,
Landtmän med små penningetillgångar. De kunna köpa en egendom och förse den med uppsättning för ett kapital, som i Europa knappt skulle vara tillräckligt för ett arrende.

Jordbruksarbetare, mer eller mindre dugliga, äro föremål för ständigt växande efterfrågan.

Handverkare, isynnerhet grofsmeder, timmermän, jernbanarbetare, skomakare, skräddare, boktryckare, stenhuggare, murare, trädgårdsmästare och mekaniker.

Canada erbjuder godt tillfälle för odling och beredning af lin, emedan denna industri är högst obetydligt utvecklad.

Tjenstflickor och sömmorskor, samt gossar och flickor öfver 15 år.

De hvilka äro i goda omständigheter hemma, böra naturligtvis ej flytta.

Personer af s. k. bättre klassen, som ej vilja eller kunna företaga hvad arbete som helst, böra ej resa till Canada, ty deras obekantskap med landets språk och förhållande är ett hinder för erhållande af lättare, eller s. k. passande anställningar.

Årstiden då utvandraren bör resa.

Det är bäst att resa tidigt på våren. Om utvandraren afreser i slutet af april eller början af maj, kommer han till Canada vid den tid då arbetet är mest efterfrågadt. Den högsta dagspenningen betales vid skördetiden, men utvandraren tillrådes framför allt att söka anställning för hela året, emedan han då har ett säkert och behagligt hem öfver vintern. Han må väl minnas, att han är mindre nyttig för landtbrukaren, så länge han ej är hemma i landets sedvanor och språk, samt bör därför icke göra sig skyldig till det tyvärr mycket allmänna felet att strax vid ankomsten afslå en rimlig lön, emedan den icke är så stor som han väntade.

Bästa sättet att resa till Canada.

Om möjligt är bör utvandrare låta befordra sig med en af de regelmässiga ångbåtslinierna, hellre än med segelskepp, ty den tid han använder till resan är mera värd än skilnaden i priset.

Ångfartyg afgå hvarje fredag från Göteborg och Köpenhamn till England, derifrån med de Canadiske ångbåtsbolagen direkte till Quebec eller till Halifax i Canada.

Det stora Canadiska ångbåtsbolaget, den s. k. Allan-Linien har agenturer både i Sverige och Danmark bäst är att vända sig till dem angående biljetter.

En svensk och en dansk koloni, kommer att afgå den förra från Göteborg och den sednare från Köpenhamn, omkring den 1:ste maj. De båda sällskapen mötas i England och fortsätta derifrån resan tillsammans på en af Allan-Liniens ångare till Quebec, derifrån till provinsen Ontario med jernväg. En dansk kapten Heller som i många år varit bosatt i Canada följer sällskapet som tolk och ledare, och stannar i nybygget en tid tills allt blir ordnad. Alla som önska ansluta sig till detta sällskap kunna anmäla sig hos understecknad eller hos Allan-Liniens agenter.

Resan kostar till Quebec eller Halifax 132 Rdr 50 öre, och till Toronto, hufvudstaden i provinsen Ontario 154 Rdr, men Canadiska regeringen bidrager till resan med 18 Rdr för hvarje person öfver 18 år, (hälften för barn öfver 2 år) jemte fri resa på jernvägarne i Canada, så att emigranten betalar blott 114 Rdr 50 öre för biljett, med kost, från Göteborg eller Köpenhamn till hvilken jernvägsstation i Canada han önskar stanna.

Detta gäller för alla friska och ordentliga personer som bosätta sig i Canada, såväl de som resa i kapten Hellers sällskap som andra hvilka resa under årets lopp.

Utom detta understöd från den Canadiska regeringen, betalar regeringen i provinsen Ontario till svenska familjer hvilka der bosätta sig som jordbrukare, 6 dollar (22 Rdr) för hvarje person i familjen efter de hafva varit der bosatta i tre månader. Detta sednare bidrag är således ej afsett för resan, utan som en hjälp åt nybyggaren under den första sommaren innan han ännu hunnit skörda något af sin jord.

Regeringen i Canada har tillsatt pålitliga och redbara agenter i Quebec, Halifax och andra platser, till hvilka emigranten bör vända sig vid ankomsten dit, och erhåller han af mig vid afresan härifrån, rekommendationsbref som tillförsäkra honom desse agents värd och hjälp ifall det behöfves.

Arbetslönerna i Canada

äro öfverhufvudtaget dubbelt högre än i Sverge, ehuru födoämnen äro billigare. Jordbruksarbetare erhålla en daglön af 4 till 6 rdr och dugliga handverkare få ända till 12 rdr. Den allmänna lönen för tjenstflickor är 24 rdr i månaden; men skickliga kokerskor erhålla 36 rdr. Dock må man erinra sig att arbetslönerna i ett så stort land som Canada naturligtvis måste vara olika alltefter som tillgången på arbetare är större eller mindre. Dock ha under sista åren arbetslönerna stigit betydligt. De nya offentliga byggnadsföretagen, som skola påbörjas i åtskilliga provinser (deribland också Canadiska Pacificbanan), skola ögonblickligt skaffa arbete åt hundratusen arbetare, så att hvar och en som vill arbeta, kan få tillräcklig sysselsättning, och bli väl betalt.

Göteborg i Januari 1874.

H. MATTSON,
Canadiska Regeringens hufvud-agent.

Post-adress: Öfverste H. Mattson, Göteborg.

Arbetslösheten i Canada

Enligt de senaste uppgifterna från den kanadensiska arbetsmarknaden har arbetslösheten i Canada ökat betydligt under de senaste månaderna. Detta beror på flera faktorer, bland annat på grund av den ekonomiska krisen som råder i landet. Arbetsmarknaden har varit under stort tryck sedan flera månader tillbaka, och många företag har varit tvungna att göra uppsägningar. Detta har lett till att många människor har blivit arbetslösa, vilket har lett till en ökning av arbetslösheten i landet. Detta är ett stort problem för landet, eftersom det innebär att många människor inte har råd att försörja sig och sina familjer. Detta kan leda till sociala och ekonomiska problem i landet.

H. HATTON

Canadiska Högskolan i Toronto

Upplysningar: H. HATTON

